

1. Отож, і від цього тремтить моє серце і зрушилось з місця свого.
2. Уважливо слухайте гук Його голосу, і грім, що несеться із уст Його,
3. його Він пускає попід усім небом, а світло Своє аж на кінці землі.
4. За Ним грім ричить левом, гримить гуком своєї величності, і його Він не стримує, почується голос Його.
5. Бог предивно гримить Своїм голосом, вчиняє великі діла, яких не розуміємо ми.
6. До снігу говорить Він: Падай на землю! а дощеві та зливі: Будьте сильні!
7. Він руку печатає кожній людині, щоб пізнали всі люди про діло Його.
8. І звір входить у сховище, і живе в своїх лігвищах.
9. Із кімнати південної буря приходить, а з вітру північного холод.
10. Від Божого подиху лід повстає, і водна широкість тужавіє.
11. Також Він обтяжує вільгістю тучу, і світло своє розпоршує хмара,

12. і вона по околицях ходить та блукає за Його проводом, щоб чинити все те, що накаже Він їй на поверхні вселенної,

13. він наводить її чи на кару для краю Свого, чи на милість.

14. Бери, Йове, оце до ушей, уставай і розваж Божі чуда!

15. Чи ти знаєш, що Бог накладає на них, і заяснює світло із хмари Своєї?

16. Чи ти знаєш, як носиться хмара в повітрі, про чуда Того, Який має безвадне знання,

17. ти, що шати твої стають теплі, як стишується земля з полудня?

18. Чи ти розтягав із Ним хмару, міцну, немов дзеркало лите?

19. Навчи нас, що скажем Йому? Через темність ми не впорядкуємо слова.

20. Чи Йому оповіється, що буду казати? Чи зміг хто сказати, що Він знищений буде?

21. І тепер ми не бачимо світла, щоб світило у хмарах, та вітер перейде і вичистить їх.

22. Із півночі приходить воно, немов золото те, та над Богом величність страшна.

23. Всемогутній, Його не знайшли ми, Він могутній у силі, але Він не мучить нікого судом

та великою правдою.

24. Тому нехай люди бояться Його, бо на всіх мудросердих не дивиться Він.